

synderligt ud. Men dernæst er der 2 Kapitainer. Jeg skal ikke dvæle videre ved, hvorledes den ene Kapitain da maatte afløse den anden paa Bagt, da den ærede Ordfører, som selv har gjort militær Tjeneste, jo vil vide, at der ikke kan være Tale om, at en Lieutenant kan afløse en Kapitain paa Bagten, men jeg vil henstille til den ærede Ordfører, hvorledes han tror, det vil komme til at se ud, naar Korpset kommer marcherende med sin Oberstlieutenant, sine 2 Kapitainer, 2 Premierlieutenanter, 1 Kommanderfergent, 1 Overfergent, 8 Sergenter, 1 Stabsmusiker, 34 Hornblæsere og — 160 Mand! Hvorfor iøvrigt Hornblæserne ikke maa faae Lov til at hedde Musikere, veed jeg ikke.

Forinden jeg gaar over til Artilleriet, skal jeg sige et Par Ord om Rytteriet. Jeg vilde have anset det for rigtigere, om Hvertallet iaar havde holdt paa det Samme, som det holdt paa forrige Aar. Dengang foreslog det nemlig, at et Regiment skulde bestaa af 4 Eskadroner, og kommanderes af 1 Oberst med 1 Oberstlieutenant som Næstkommanderende; men det er man fraveget iaar, og den ærede Ordfører kunde jo dertil sige, at man nærmest har holdt sig til det, som Regjeringen har foreslaaet. Jeg tror, at det vilde have været heldigere, om man havde valgt Forslaget fra ifjor, thi et Regiment paa 4 Eskadroner med 1 Stabsofficer har man ikke noget Sted i Verden.

Hvad Artilleriet angaar, da har man i § 30 gjort sig skyldig i en lille Forglemmelse; thi naar den siger: „Ved de Batterier, som ikke have Garnison sammen med den Afdeling, hvortil de høre, o. s. v.“, saa har den ærede Ordfører glemt, at han har placeret et selvstændigt Batteri i Sylland, og dette selvstændige Batteri skal vel ogsaa have en Sabelmager og en Beslagmed. Med Hensyn til § 31, da har man gjort sig Organisationen overordentlig bekvem, idet man blot har taget Krigsministerens Forslag til § 33, hvor der staar „Ved hvert Reservebatteri“, og i Stedet derfor sat „Ved hvert Mitrailleurbatteri“. Jeg tror, at det havde været ønskeligt, om man forinden havde undersøgt, om den Styrke, der behøves til et Mitrailleurbatteri, virkelig ogsaa svarer til den Styrke, der behøves til et Reservebatteri. Man har iøvrigt ikke været billig lige over for den Kjarlighed, Hvertallet nærer til Musik, idet man ikke har villet udsætte Mitrailleurbatteriet nogen, men det er maasse, fordi man har givet Garden en saa stor Musik.

Hvad angaar Stabsfergenter og Kommanderfergenter, da kan jeg for Stabsfergenternes Bedkommende fuldstændig tiltræde de Udtalelser, der fra forskjellige Sider fremsattes ved 2den Behandling om, at Hvertallets Lanke dermed er forfeilet. Men det har end ikke forstaet at gennemføre denne Lanke i Lovforslaget, thi Stabsfergenter paa §§ 21, 27, 37 og 39 ere ikke Skrivere, men

de benyttes nærmest til den praktiske Tjeneste, saaledes baade ved Gymnastikskolen og Ride- og Beslagsskolen. Naar Hvertallet ved Centralsskolen ansetter 2 Stabsfergenter og nærmest tænker sig dem som 2 Skrivere, da giver det Institutionen Anvisning paa at udfolde en altfor stor Skrivervirksomhed. Det er ikke heldigt, thi vi have nok deraf i Forveien. Hvad Indførelsen af Kommanderfergenter angaar, da billigere jeg fuldstændig Tanken; men heller ikke her har man været heldig ved at udtrykke Tanken i Forslaget. Den ærede Ordfører vil give mig Ret i, at, naar man tager § 32 om Regimentsparter, saa burde der være en Kommanderfergent. Ser man paa § 33, da er der 2 Kompagnichefer ved Trainafdelingen, men ingen Kommanderfergenter, og gaar man over til § 38: de tekniske Afdelinger, saa finde vi atter der 2 Kompagnichefer, men heller ingen Kommanderfergenter.

Vender jeg mig til de værnepligtige Befalingsmænd, da vil jeg sige, at det var overmaade rart, naar det var tilstrækkeligt at sætte i Loven: der skal uddannes saa og saa mange Lieutenanter, saa og saa mange Korporaler, og naar man derved fik dem; men Erfaringen taler fuldstændig derimod. Jeg tror, at de Fordringer, man nu til Dags stiller for at tilvejebringe værnepligtige Befalingsmænd, ere saa ringe som muligt. Med Hensyn til almindelig Dannelse stilles ikke anden Fordring, end at de Paagjældende i to Vinterhalvaar skulle have været paa en Folkehøjskole. Man giver dem Delovspenget, Udfigt til Ansættelse i civile Stillinger, og man er endog gaaet saa vidt, at man har udnævnt Folk til Lieutenanter, som kun med Nød og neppe kunde trækkes gjennem Elefskolen for at gøres til Underofficerer. Man har altsaa ikke været kræsen i Baget. Ikke desto mindre er Forholdet saaledes, at Jobfolket i Vintebatailloner, der skulle have 220 Sekondlieutenanter, for Dieblisset kun have 64; man mangler altsaa 156. Hvad Underofficererne angaar, da er det ikke saa let at give Oplysninger i saa Henseende. Jeg gav igaar en lille Oplysning med Hensyn til Sergenterne. Jeg skal supplere med Hensyn til de tjenstgjørende Korporaler ved at sige, at en Brigade, som efter Loven skal have 72 Korporaler til Tjeneste, for Dieblisset kun har 12. Deraf ville de Herrer vist erkjende den Misere, hvorunder vi for Dieblisset leve med Hensyn til dette Spørgsmaal, og indse Nødvendigheden af at raade Bod derpaa; men det sker efter min Mening ikke ad den Vej, som man her er flaaet ind paa. Jeg tror, at den eneste rigtige Vej at gaa vilde være at forøge Antallet af de faste Befalingsmænd. Det vil ikke være nogen stor Forøgelse, som jeg anser nødvendig, og det forekommer mig, at man saa meget desto hellere kunde gaa ind derpaa, som det i økonomisk Henseende i Grunden ikke vilde medføre nogen større Beføstning. Vi ere nemlig komne